

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobce: J. S.
zastoupen advokátem Mgr. Jaromírem Jarošem
sídlem V Zátiší 810/1, 709 00 Ostrava – Mariánské Hory

proti
žalovanému: Odvolací finanční ředitelství
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2023, č. j. 13694/5200-10421-713107

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 2. 6. 2023 domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzena rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 6. 4. 2022, č. j. 1587221/22/3200-11480-803722, 1587558/22/3200-11480-803722, 1587686/22/3200-11480-803722, 1588173/22/3200-11480-803722, 1588565/22/3200-11480-803722, 1588453/22/3200-11480-803722,

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

1588679/22/3200-11480-803722, 1588792/22/3200-11480-803722 (dále společně jen „rozhodnutí orgánu I. stupně“). Těmito dodatečnými platebními výměry byla žalobci za bonusová období v celkovém trvání od 14. 10. 2020 do 31. 5. 2021 postupně doměřena daň v celkové výši 175 000 Kč.

2. Žalobce uvedl, že se žalovaný v rozhodnutí nevypořádal se všemi námitkami uplatněnými žalobcem a rovněž má za to, že správní orgán v prvním i posledním stupni nesprávně právně vyhodnotil zjištěný skutkový stav ve věci.
3. Žalovaný dle žalobce zejména neproověřil námitku žalobce o skutečnosti, že se v minulosti obrátil na pana Ing. P. B., radu Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, s územním pracovištěm v Opavě, z kontrolního oddělení II, který byl dle žalobce seznámen s tím, že žalobce již čerpá prostředky z programu Antivirus a že zvažuje, zda má nárok ještě na kompenzační bonus, přičemž pan B. žalobce ujistil, že si žalobce může zároveň podat žádost i o tuto druhou. O této skutečnosti má mít žalobce záznamy – SMS korespondenci a e-maily. V kontextu této námítky se žalovaný dle žalobce měl dotázat předmětného zaměstnance a měl provést důkladné vnitřní šetření, čímž měl zjistit a prokázat výše uvedenou skutečnost.
4. Dle žalobce tak finanční úřad věděl, že žalobce již čerpá prostředky z jednoho programu, a přesto žalobci sdělil, že má souběžně nárok na další prostředky a následně také rozhodl pozitivně o nároku na další dotaci. Žalobce tedy tvrdí, že v souladu s ujištěním pracovníka správního orgánu byl v legitimním očekávání, že jedná správně. Žalobce se tedy domnívá, že skutečnost, že byl žalobce případně chybně ujištěn pracovníkem správního orgánu, nemůže jít k tíži žalobce.
5. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Předně ve svém vyjádření k žalobě přednesl znovu argumenty, které obsahuje i samotné rozhodnutí, týkající se právní úpravy souběhu čerpání kompenzačního bonusu a čerpání z programu Antivirus. Žalovaný dále odmítá jako nedůvodnou námitku žalobce, že by nedostatečně proověřil jeho odvolací námitku týkající se sdělení pana Ing. B. Žalovaný ve svém vyjádření odkazuje na odstavec 24 napadeného rozhodnutí. Dle žalovaného žalobce tyto skutečnosti tvrdil, ovšem jakkoliv nedoložil, a tudíž ani neprokázal. Ze strany správce daně nebyl zjištěn záznam dle tvrzení žalobce. Dle žalovaného pak z popisu žalobce byla patrná pouze informace, že společnost čerpala podporu z programu Antivirus, avšak již nebylo blíže specifikováno, zda tento příspěvek čerpala pouze na zaměstnance nebo také na žalobce jako zaměstnance. Kompenzační bonus spolčnicka společnosti s ručením omezeným s programem Antivirus přitom kombinovat lze, pokud předmětem programu Antivirus je čerpání podpory pouze na mzdy ostatních zaměstnanců, ne na mzdy spolčníků.
6. Dále se žalovaný vyjádřil k námitce legitimního očekávání žalobce. Žalovaný zdůraznil, že správce daně, jakož i žalovaný, jsou vázáni zákonem a musí postupovat v souladu s ním. V případě žalobce (s ohledem na rozhodné skutečnosti) zákon č. 461/2020 Sb., o kompenzačním bonusu v souvislosti se zákazem nebo omezením podnikatelské činnosti v souvislosti s výskytem koronaviru SARS CoV-2 (dále jen „zákon o kompenzačním bonusu I.“), ani zákon č. 95/2021 Sb., o kompenzačním bonusu pro rok 2021 (dále jen „zákon o kompenzačním bonusu II.“), neumožňuje přiznat nárok na kompenzační bonus za předmětná bonusová období. Dle žalovaného právě naopak lze legitimně očekávat, že správce daně i žalovaný budou postupovat zcela v souladu s právní úpravou. Dle žalovaného nemůže zásada legitimního očekávání převážet nad zásadou zákonnosti, ale je její součástí. Jakákoliv informace pracovníka správce daně, která přitom nebyla v tomto řízení ani

verifikována, nadto sdělena neformálně, nemůže jakkoliv založit legitimní očekávání žalobce.

Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
8. Podle § 3 odst. 1 zákona o kompenzačním bonusu I., subjektem kompenzačního bonusu je také fyzická osoba, která je společníkem společnosti s ručením omezeným založené za účelem dosažení zisku, která má
 - a) nejvýše 2 společníky, kteří jsou fyzickými osobami a jejichž podíl není představován kmenovým listem, nebo
 - b) pouze společníky, kteří jsou členy jedné rodiny a jejichž podíl není představován kmenovým listem.
9. Podle § 8 odst. 1 písm. d) zákona o kompenzačním bonusu I., subjektu kompenzačního bonusu nevzniká nárok na kompenzační bonus podle § 3 za kalendářní den, za který společnost s ručením omezeným, které je společníkem, obdržela
 1. v České republice nebo v některém z členských států Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru podporu obdobnou kompenzačnímu bonusu,
 2. z důvodu zaměstnání tohoto společníka podporu poskytovanou zaměstnavatelům v souvislosti se zmírněním některých hospodářských následků vzniku a rozšíření onemocnění COVID-19 způsobeného koronavirem označovaným jako SARS CoV-2.
10. Podle § 3 odst. 1 zákona o kompenzačním bonusu II., subjektem kompenzačního bonusu je také fyzická osoba, která je společníkem společnosti s ručením omezeným založené za účelem dosažení zisku, která má
 - a) nejvýše 2 společníky, kteří jsou fyzickými osobami a jejichž podíl není představován kmenovým listem, nebo
 - b) pouze společníky, kteří jsou členy jedné rodiny, a jejichž podíl není představován kmenovým listem.
11. Podle § 9 odst. 1 písm. d) zákona o kompenzačním bonusu II., subjektu kompenzačního bonusu nevzniká nárok na kompenzační bonus podle § 3 za kalendářní den, za který společnost s ručením omezeným, které je společníkem, obdržela
 1. v České republice nebo v některém z členských států Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru podporu související se zmírňováním následků výskytu koronaviru označovaného jako SARS CoV-2, s výjimkou podpory poskytované v rámci programu Antivirus nebo programu tento program nahrazujícího, a podpory, která slouží k úhradě nájemného, nebo
 2. z důvodu zaměstnání tohoto společníka podporu poskytovanou v rámci programu Antivirus nebo programu tento program nahrazujícího.

12. Krajský soud má mezi účastníky za nesporné, že v rozhodném období od října 2020 do května 2021 čerpal žalobce podporu zaměstnanosti z programu „Antivirus“ a zároveň v období od 14. 10. 2020 do 31. 5. 2021 došlo k čerpání kompenzačního bonusu žalobce jako společníka uvedené společnosti.
13. Pokud se týče žalobcem vznesených námitek, krajský soud upozorňuje na to, že na obecně formulované námitky mohl reagovat pouze srovnatelnou mírou obecnosti; v této souvislosti krajský soud připomíná závěry vyslovené v rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle kterých *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“*
14. Pokud tedy žalobce pouze obecně namítal, že se žalovaný nevypořádal se všemi námitkami uplatněnými v žalobce a že správní orgány nesprávně právně vyhodnotily skutkový stav věci, nelze této námitce přiznat důvodnosti, neboť krajský soud má za to, že se žalovaný v rozhodnutí dostatečně vypořádal se všemi námitkami uplatněnými žalobcem a rovněž zcela správně aplikoval na zjištěných skutkový stav dotčené právní předpisy.
15. Krajský soud neshledal důvodnou ani námitku žalobce, že v souladu s ujištěním pracovníka správního orgánu byl v legitimním očekávání, že jedná správně při žádosti o kompenzační bonus. K otázce legitimního očekávání se opakovaně vyjádřil Nejvyšší správní soud. Například v rozsudku ze dne 27. 4. 2017 č. j. 4 As 86/2016-38 uvedl, že *„v nejtýpčtější podobě se ochrana legitimního očekávání, ve vazbě na ochranu právní jistoty, v oboru správního práva upíná k vázanosti správy vlastní ustálenou správní praxí, ustáleným výkladem procesních i hmotných právních pravidel, veřejně deklarovanou politikou v mezích správního uvážení, interní výkladovou či aplikační směrnici, anebo k závaznosti konkrétního a kvalifikovaného ujištění o právu či procesním postupu, poskytnutém orgánem veřejné moci adresátu jeho správy“*. Dále se pak vyjádřil tak, že *„... legitimní očekávání na straně adresátů veřejné správy mohou založit pouze jednání a postupy, které jsou v souladu se zákonem a v jeho mezích, tedy secundum et intra legem, nikoli contra legem, a s ohledem na princip enumerativnosti státních pretenzí, resp. legality výkonu veřejné moci (čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, též § 2 odst. 1 správního řádu) ani praeter legem ...“*.
16. Jak je shora citováno, podle § 8 odst. 1 písm. d) zákona o kompenzačním bonusu I. je vyloučen nárok na kompenzační bonus za kalendářní den, za který společnost s ručením omezeným, které je fyzická osoba společníkem, obdržela z důvodu zaměstnání tohoto společníka podporu poskytovanou zaměstnavatelům v souvislosti se zmírněním některých hospodářských následků vzniku a rozšíření onemocnění COVID-19 způsobeného koronavirem označovaným jako SARS CoV-2. Podle § 9 odst. 1 písm. d) zákona o kompenzačním bonusu II. je vyloučen nárok na kompenzační bonus za kalendářní den, za který společnost s ručením omezeným, které je společníkem, obdržela z důvodu zaměstnání tohoto společníka podporu poskytovanou v rámci programu Antivirus nebo programu tento program nahrazujícího.
17. Jednak žalobce vůbec neprokázal, a to ani v řízení před daňovými orgány, že mu bylo ze strany pracovníka finančního úřadu sděleno, že má souběžně nárok na čerpání prostředků z více kompenzačních programů; i kdyby však uvedenou skutečnost prokázal, byla by

poskytnutá informace v rozporu s výslovným zněním zákona. Uvedené by tedy nemohlo již z tohoto důvodu založit legitimní očekávání žalobce. Nadto, legitimní očekávání může založit jen ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost správních orgánů, která opakovaně potvrzuje určitý výklad či použití právních předpisů (usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, čj. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS, bod 81).

18. Za uvedeného stavu je zcela zřejmé, že žalobci nevznikl nárok na kompenzační bonus; pokud jej čerpal, bylo na místě žalobci daň ve výši čerpaného bonusu doměřit.
19. Závěrem krajský soud doplňuje, že s ohledem na to, že soud rozhodoval již ve věci samé, nepřistoupil již k rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby.

Závěr a náklady řízení

20. Jelikož krajský soud neshledal důvodné žalobní námitky, žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobci, neboť jeho náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 21. září 2023

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu